

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Bc. L. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Černým
sídlem Horní nám. 365/7, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Magistrát města Ostravy**
sídlem Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2024, č. j. SMO/338665/24/ÚpaSŘ/Sni,
ve věci ověření zjednodušené dokumentace stavby

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava (dále jen „stavební úřad“) ze dne 29. 1. 2024, sp. zn. S-

Shodu s prvopisem potvrzuje

SLE/11045/20/ÚPaSŘ, jímž stavební úřad zrušil své sdělení ze dne 23. 4. 2020, kterým k žádosti žalobce ověřil zjednodušenou dokumentaci ke stavbě „Budova na parcele č. X v M. O.“ na pozemku parc. č. X v katastrálním území X.

2. Žalobce v žalobě namítl, že ověřením pasportu v roce 2020 u něj byl nastolen stav právní jistoty o existenci legální stavby způsobilé k užívání ke konkrétnímu účelu, a tento stav byl po 4 letech bezdůvodně narušen. Dále namítl, že správní orgány zcela rezignovaly na zvažování závažnosti vad ověření a na jejich porovnání s kritérii § 94 odst. 4 a 5 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), takže rozhodnutí 1. i 2. stupně jsou nepřezkoumatelná. Žalobce také uvedl, že stavební úřad měl vyčkat do skončení řízení o odstranění stavby a ke zrušení pasportu eventuálně přistoupit nebo nepřistoupit podle výsledku řízení o odstranění stavby. Ani na tuto žalobcovu odvolací námitku správní orgány adekvátně nereagovaly.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní důvody jsou stejného či obdobného charakteru jako důvody odvolání. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem, vypořádal se podrobně s odvolacími námitkami, a protože žalobce v žalobě neuvedl žádnou argumentaci, kterou by vyvracel názor žalovaného, žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí. Žaloba je podle žalovaného nedůvodná.
4. Nejprve se soud zabýval tím, zda se v daném případě jedná o rozhodnutí přezkoumatelné ve správním soudnictví ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Ověření pasportu stavby podle § 125 zákona č. 183/2006 Sb. (dále jen „starý stavební zákon“) je osvědčením. Postup při zrušení osvědčení upravuje § 156 odst. 2 správního řádu. Soudy rozhodující ve správním soudnictví dospěly k názoru, že usnesení podle § 156 odst. 2 správního řádu představuje v některých případech rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., jedná se o ta osvědčení, s nimiž se pojí značné legitimní očekávání dotčené osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 213/2019, Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 A 65/2013 či Krajského soudu v Praze sp. zn. 54 A 199/2018). Takovým rozhodnutím je podle názoru soudu i nyní přezkoumávané rozhodnutí žalovaného (v návaznosti na rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 29. 1. 2024).
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavební úřad vydal dne 23. 4. 2020 ověření zjednodušené dokumentace „Budova na parcele č. X v M. O.“ k žádosti žalobce jako vlastníka stavby, podané 4. 6. 2018 u Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz. Dne 29. 1. 2024 stavební úřad na výzvu žalovaného ke zjednání nápravy zrušil sdělení o ověření zjednodušené dokumentace. Důvodem bylo to, že stavební úřad v době vydání pasportu neměl vyřešenu otázku, zda se skutečně jedná o stavbu legálně provedenou, u níž se pouze nedochovala projektová dokumentace, anebo zda se jedná o stavbu nepovolenou, jejíž nelegálnost se žadatel snaží zhojit pasportizací – doposud totiž nebylo ukončeno řízení o odstranění stavby „Nástavba a stavební úpravy domu č. p. XA, N. 138c, na pozemku parc. č. X v k. ú. X“. Dalším důvodem uvedeným v rozhodnutí stavebního úřadu bylo to, že při vydávání pasportu postupoval v rozporu se stavebním zákonem a prováděcími předpisy, když žádost trpěla vadami a opatření, které vydal, zcela nerefletovalo údaje uvedené

Shodu s prvopisem potvrzuje

v předložené dokumentaci. O žalobcově odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím dne 5. 6. 2024.

7. Krajský soud především uvádí, že žaloba v této věci je prakticky kopií odvolání. Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví dlouhodobě a konstantně zastává názor, že „...žalobce tím, že do žaloby pouze „zkopíroval“ text podaného odvolání, aniž by výslovně reagoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, značně snižuje svou šanci na úspěch, neboť jak správně krajský soud uvedl, soud za něj nemůže domýšlet další argumenty. Soud se poté musí věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře jejich obecnosti. V tomto ohledu lze připomenout, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013–128).“
8. V nyní přezkoumávané věci se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal věcně, s konkrétní a přesvědčivou argumentací se všemi odvolacími námitkami, přičemž soud s jeho závěry souhlasí a pro stručnost na ně odkazuje. Otázkou právní jistoty se žalovaný zabýval na str. 6-7 rozhodnutí, kdy – shrnuto – uzavřel, že osvědčení podle § 125 starého stavebního zákona může nastolit právní jistotu jen u v minulosti povolené stavby, nemůže však sloužit jako prostředek legalizace nepovolených staveb. Žalobce v roce 2020 věděl, že probíhá řízení o odstranění předmětné stavby, nemohl tedy mít jistotu o její legálnosti. Otázkou použití § 94 odst. 4 a 5 správního řádu se žalovaný zabýval na str. 4-5 rozhodnutí (a stavební úřad na str. 5 svého rozhodnutí), takže není pravdou, že by správní orgány rezignovaly na zvažování závažnosti vad ověření. Jejich rozhodnutí nejsou nepřezkoumatelná. Otázkou vyčkání do skončení řízení o odstranění stavby se žalovaný zabýval zcela adekvátně na str. 8 rozhodnutí, a ani na to žalobce v žalobě nijak nereagoval. Soud tedy shrnuje, že žalobce v žalobě pouze opakoval své odvolací námitky, aniž by jakkoli věcně rozporoval argumentaci žalovaného, s níž krajský soud souhlasí.
9. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
10. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. listopadu 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje